

[Chr. Nielsen.]

Der er nu gået 6 år, siden krigen sluttede. I 4 af disse 6 år har danske styrker deltaget i besættelsen af Vesttyskland. Denne besættelseshærs fornemste opgave måtte være at sikre, at nazismen blev rykket op med rode, men vi ser i dag tydeligere end nogensinde, at forsikringerne herom ikke har været meget værd. Vi har oplevet det for få dage siden, da nazismen ved valgene i Nedresachsen kunne mønstre 366 000 stemmer og vælge 16 medlemmer af den nye repræsentation. Vi har nok i årenes løb fået adskillige varsler om, at vestmagternes besættelsespolitik tilstræbte helt andre formål end det, man fortalte menneskene, og vi ser nu med den største tydelighed, at denne besættelsespolitik i stedet for at rykke nazismen op med rode i virkeligheden har bevirket, at nazismen har overlevet og nu er på vandring fremad igen.

Når vi behandler et lovforslag om danske soldaters deltagelse i besættelsen af Vesttyskland, kan vi på baggrund af denne udvikling ikke undgå at overveje, om vi fortsat kan tolerere, at danske soldater skal medvirke til at få nazismen til at blomstre påny. Det mener jeg, vi må gøre afgjort modstand imod, og derfor er det nødvendigt, at der stemmes imod lovforslaget.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg finder ingen anledning til at gå ind i en principiel debat med det ærede medlem om den besættelsespolitik, der er ført i Tyskland; der er som bekendt endnu en besættelsesstatut, og det er bl. a. i henhold til den, at der finder sig besættelsestropper i Tyskland, og de danske styrker står der i henhold til den overenskomst, som vi som sagt for 4 år siden har afsluttet. Jeg ved ikke, om det ærede medlem ikke er lidt for diktatorisk præget i sin tankegang, når han giver besættelseshærene den opgave, at de skulle rykke nazismen op med rode. Jeg synes, det lyder underlig militært; det lyder ikke så demokratisk, som i hvert fald vi plejer at behandle den slags politiske anliggender i demokratiske stater. Jeg forstår, at det ærede medlem åbenbart er under påvirkning af en særlig psyke, som i hvert fald

ikke er specielt dansk. Jeg tør sige til det ærede medlem, at tilstedeværelsen af de 1 000 danske soldater i Holsten i øjeblikket i hvert tilfælde ikke kan medvirke til at få nazismen til at blomstre, hverken på det ene eller det andet sted, og tilstedeværelsen af disse styrker kan heller ikke have haft indflydelse på valget i Nedresachsen; det føler jeg mig ganske overbevist om.

Chr. Nielsen: Jeg har ikke sagt noget om, at det var de danske soldaters tilstedeværelse, der var grunden til, at nazismen havde nået sine resultater, som vi så det for nogle dage siden ved valgene i Nedresachsen; men som en del af besættelseshæren i Vesttyskland har danske soldater medvirket til, at man har forbigået det, der var den egentlige opgave, og i stedet ser vi, hvorledes udviklingen har ført til, at nazismen påny stikker hovedet frem.

Ministeren mente, at min udtryksmåde var diktaturpræget, når jeg ville påstå, at det, man tilstræbte i 1945, var at rykke nazismen op med rode. Jeg ved virkelig ikke, at der er nogen, der har tvivlet om, at dette var den store opgave, man stod overfor. Jeg forstår dog godt, at der, efter at man har set den videre udvikling, findes politikere, som nu vil betvivle, at noget sådant var tilsigtet. Det ser man både på den hjemlige politiske arena og andre steder, idet man nu hæger om Franco og i Østrig har oplevet, at nazisten dr. Breiter kunne mønstre 15 pct. af stemmerne. Det overbeviser i hvert fald mig om, at det ikke kan være særlig demokratisk, at man har valgt netop denne vej. Det, man stod overfor i 1945, var jo nemlig reelt dette, at skulle man kunne gøre sig forhåbninger om, at Tyskland ikke påny skulle opstå som en trusel overfor omverdenen, var det nødvendigt een gang for alle at få gjort op med junkerne og kanonkongerne, og det var ingen blid måde, man her var tvunget til at anvende, om det skulle lykkes, men en håndfast måde. Det har man ikke villet. Man er gået den anden vej, og derfor blomstrer nazismen påny, også ved hjælp af de danske soldaters tilstedeværelse.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg vil blot protestere imod den bemærk-